

28 d'abril
Día Mundial de la Seguridá
y Salú nel Trabayu

Trabayu ensin riesgu
Salú pa toes

Confederación
Xeneral del
Trabayu

28 d'abril. Día Mundial de la Seguridá y Salú nel Trabayu

Esti 28 d'abril celébrase'l Día Mundial de la Seguridá y Salú nel Trabayu. Pocu hai que celebrar si atendemos a lo asocedío demientres los últimos meses.

La pandemia dexó al descubierto les enormes **faltes esistentes en materia de seguridá y salú nos centros de trabayu**. La precariedá llaboral, una vegada más, foi'l detonante de numerosos daños a la salú y a la vida de miles de trabayadores.

Personal sanitario que viose obligáu a ralizar les sos funciones **ensin equipos de protección individual**, hospitales enllenos de trabayadores procedentes de supermercaos, centros de llamaes o servicios de repartida a casa, ente otros muchísimes profesiones, y centros de trabayu acoplinaos, que **nun cumplieron les más elementales midíes hixéniques y de distancia de seguridá**.

Per otra parte, les autoridaes consideraron que la COVID nun yera un riesgu llaboral. Esto favoreció que les empreses "se llaven les manes" cuando, en realidá, **na mayoría de los casos, la xente contaxábase nos centros de trabayu o nel tresporte**, tamién acoplínáu.

Per otra parte, la promulgación de diversos Reales Decretos pa ordenar esti caos tampoco foi efectiva. Cuando se plantegó'l zarru de too lo que nun fueren actividaes esenciales pa la comunidá, **fueron los empresarios los que decidieron finalmente qué yera esencial y qué non**.

Porque **la inspección de trabayu declaróse incompetente** a la hora de cerrar los centros de trabayu que nun cumplieren cola normativa y, finalmente, les **Conseyeríes de Sanidá**, nes que recayía dicha responsabilidá, **tampoco actuaron**. Yeren les feches nes que se superaben los milenta de muertos diarios.

Porque anteposóse la economía a la vida de les personas. Tol sistema taba empobináu escontra eso y nun abastaron les directrices del Ministeriu de Sanidá o les normes promulgaes p'alteriar tala lóxica, que llevaba yá demasiáu tiempu instaurada na organización del trabayu de la mayoría de les empreses d'esti país. Por eso **la pandemia coyónos a contrapié**. Porque nada o casi nada de lo que imperaba na cultura preventiva d'esti país funcionaba antes.

Anguaño nun cuntamos con cifres fidedignes que nos ayuden a analizar l'aumentu de la siniestralidá llaboral. La COVID nun va entrar nos rexistros porque **nun se consideró un riesgu llaboral**. Sicasí, pa toes aquelles personas que nun pudieron trabayar dende les sos cases, sí que foi un riesgu al que s'espunxeron por causa y con motivu del trabayu.

Tenemos de trabayar pa camudar esa cultura na que'l dintru ta percima de la vida de les personas. Integrar la prevención dientro de l'actividá llaboral, que nun sia a cencielles un requisitu pa "tener la documentación en rieglu", pa tornar l'acción inspectora y aforrarse unes sanciones que, en demasiaes ocasiones, tansiquiera son propuestes, contrariamente a lo espresao na normativa a valir, qu'indica que **la inspección de trabayu tien de proponer sanción siempre que se mescabe la seguridá y salú de les personas trabayadores**.

Tenemos de trabayar por que la prevención de riesgos se convierta nun conxuntu de midíes reales y efectives -reales y efectives, repitimos, non papel moyáu- p'atregar la seguridá y salú de les personas.

**Trabayu ensin riesgu
Salú pa toes**

Confederación Xeneral del Trabayu

